

VLÁDA A MOC

CECIL duCILLE

Viděl jsem Ježíše svýma přirozenýma očima. Sám se rozhodl, že Jej uvidím, sedneme si spolu a budeme si povídat. Byl to pro mě důkaz, že je člověkem, že není duch.

„Vizte ruce mé i nohy mé, žeť v pravdě já jsem. Dotýkejte se a vizte; neboť duch těla a kostí nemá, jako mne vidíte míti.“ (Luk 24,39)

Neřekl to snad? Víte, že to je v Bibli, že? Copak neřekl po svém vzkříšení, že není duch? Myslíte, že od té doby je duchem? Ježíš není duch, Ježíš je člověk. Protože je člověkem, je Ježíš dnes tady s námi, tak jako jste tu vy. Vidím vás, protože jste ve svém rozvoji ještě nedosáhli zralosti, kdy budete neviditelní, když budete chtít. Věříte, že tam jednoho dne budete? Věříte, že můžete být tímtež tělem, sedět tady a pohybovat se v Duchu, a já vás nebudu schopen vidět? Nevěříte? Copak vám Bible neříká, že budete jako Kristus? Copak nechcete být jako Kristus? Chcete-li být jako On, budete muset být jako On. Je-li tady dnes večer, i vy budete někdy na určitém místě, a já vás neuvidím.

Poslyšte, není to o tom, že budete někde na nebesích – budete zde. Víte proč? Budete s Ním vládnout a kralovat, že? Budete králové a kněží? Je to tak? Jinými slovy budete kralovat a vládnout s Ním. Kde bude vládnout a kralovat? Tam nahoře, nebo tady dole?

„Tady dole.“

Pak tady musíte být i vy. Když jste zde a jste jako On, znamená to jako On po vzkříšení – v oslaveném těle. Dotýkali se Jej, když byl vzkříšen? Cítili Ho? Viděli Ho? Pak budete přesně takoví. Takové oslavené tělo je. Proto čekáte, až přijde vaše proměna. Usilujete o proměnu. Není to čekání se založenýma rukama – je to pracovité, činné čekání, kdy půjdeme dál, abychom byli jako On.

Dnes večer bych s vámi rád mluvil o vládě a moci. Vše vám ukážu v Bibli. Jinými slovy, jestli řeknu něco, co není v Bibli, chyt'te mě hned při činu. Nenechte mě být. Slibte mi, že dnes budeme kázat všichni společně. Pak se nám to bude líbit. Užijme si to se svými Biblemi. Amen.

Chceme tady
na zemi zvítězit
nade vším! To
je totiž moc
a vláda, kterou
nám dal Bůh
skrze Ježíše
Krista.

Obraťme si do Genesis. Tam vše začíná. Halelujah! Víte, nemusíme být poddáni nemoci, bolesti, překonáme smrt. Jsme na straně vítězů. Vítězíme nad smrtí, nad nemocí. Už nebude žádná bolest, zármutek či vzdychání. K tomu směřujeme. Proto musíme mít nadvládu nad zemí.

Než tento večer skončí, poznáte, že země neznamená jen hlínu tam venku. Neznamená to pouze hříšného zemského člověka tam venku, zahrnuje to také vás. Proto musíte mít vládu nad sebou. To je první autorita, kterou získáte. Může-li přijít nemoc těla a vzít vám váš pokoj, sebrat vám radost a nedostává se vám vítězství – pak nejste svobodní. Stále jste zčásti otroky. A právě o tomhle mluvíme. Chceme tady na zemi zvítězit nade vším! Nade vším, co Bůh stvořil, a nade vším, co se snaží vytvořit ďábel. Poddáme to pod své nohy. To je totiž moc a vláda, kterou nám dal Bůh skrze Ježíše Krista.

Nemůžeme dosáhnout tohoto postavení, dokud ještě nejsme osvobozeni. Abyste došli vysvobození, musíte být poddáni Ježíši Kristu jako své hlavě. Nikdo jiný vám nesmí být hlavou. Cokoliv má více než jednu hlavu, je příšera. Znáte draka. Bůh draka nestvořil. Bůh stvořil vše s jednou hlavou. Ať je nám to znamením – ta hlava je Ježíš Kristus.

I na přirozené rovině nám bývá někdo hlavou. Například máme šéfa v práci, který je nám hlavou, či představeného univerzity. Posloucháme je, ale jen na přirozené rovině – nemohou nám vládnout v duchu. Na trůnu v duchu už přece náš vládce sedí. Je to Ježíš Kristus, syn Boží. Halelujah!

Tady je však problém: Naše církve mají někdy ještě jinou hlavu. Ustanoví jinou hlavu, jíž se stane služebník, a ten vám chce vládnout duchovně. Říkat vám, co máte dělat, kam jít. Rád by vám řekl, abyste na toto shromáždění nechodili, přivlastňuje si totiž vedení Ježíše Krista. Mohu vám to ukázat v Bibli.

Když sestoupil Samson do Timny a získal ženu, ta žena byla obrazem církve a Samson obrazem Ježíše Krista. Pak od ní odešel. Co zjistil, když se vracel zpět pro svou nevěstu, aby si ji vzal za ženu? Nebyli to jeho nepřátelé, kdo mu vzal ženu. Kdo mu ji vzal? Jeho přátelé, jeho svědkové na svatbě. Jeho společníci mu ji vzali. Víte, koho reprezentují? Služebnosti církve. Služebnosti v církvi obsazují místo hlavy církve. Když vstupují, ohlašují se: „Biskup ten a ten,“ „Biskup tamten a tamten.“ Je třeba jim prokazovat dostatečnou úctu, musíte je téměř uctívat.

Pohybují se v tomto prostředí již dvacet sedm let. Jednoho dne jsem se měl ve svém pokoji ve čtyři odpoledne setkat s Ježíšem, ale opozdil jsem se. Vběhl jsem do pokoje a Ježíš tam stál velmi smutný.

Řekl jsem: „Pane, co jsem udělal? Udělal jsem něco špatně?“

Obrátil se a namířil mi prst do tváře. Řekl: „Jestli půjdeš do biblické školy, odmítl jsi mě jako svého učitele.“

Bratří, já se domníval, že jít na biblickou školu je plně v souladu s Ježíšem. Nevěděl jsem, že se biblická škola odchýlila od Ježíše, až do té doby, kdy mě Ježíš začal vyučovat. Řeknu vám, bratří, kdykoliv přijdu do kontaktu se službou, která si říká „Hlava“ a „Ženich“ a ty jejich věci se jmenují „Služba Ženicha“ a „My jsme ženich a církve je nevěsta“ (což je mimochodem například katolicismus, Římsko-katolická církev; tam „Otec“ má být ženichem, nevěsta je „jeptiška“ a církve a tak dál), vidíte, že se vždy snaží nahradit Ježíše na pozici našeho spasitele – naší jediné Hlavy.

Teď se vraťme k vládě. Podívejme se do svých Biblí, do 1. kapitoly Genesis, abychom viděli, jestli to Bůh zamýšlel od samého počátku.

Genesis 1,27–28: *„I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je. A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji...“*

Podmaňte zemi. Zdá se mi, že se země snaží podmanit si člověka.

„... a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi.“

Ať je Bůh všemohoucí požehnaný. Člověk ztratil svou nadvládu. Odevzdal ji ďáblu. Bitva však teprve začala. Člověk totiž dosud nezačal ani bojovat. Bůh nám však něco dal. Podívejte se do 3. kapitoly Genesis. Bůh tam v 15. verši mluví o naší velké naději:

„Nad to, nepřítelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.“

Chvála Bohu! Písma ukazují, že následovala válka a začala s ženou. Pod největším tlakem jsou vždy ženy. Ďábel je nenávidí a snaží se je dostat, aby tak získal celý svět. Žena tak má velice nesnadný úkol.

Žena přistoupila k Bohu a řekla: „Bože, neslíbil jsi mi snad, že mé símě potře ďáblu hlavu?“

Bůh řekl: „Ano.“ Pamatoval na své zaslíbení.

Žena odpověděla: „Tak ať se to zaslíbení naplní nyní, neboť Kain zabil símě, které jsi mi dal. Adam ani já nemáme símě. Ty však říkáš, že ho máme mít. Dopust' tedy, abych ho měla.“

Bůh jí dal syna, muže, a nazval jej Set. Bible říká, že od Seta začal člověk vzývat jméno Páně. Žehná to mé duši, když přemýšlím nad člověkem uprostřed všech okolností, vlivů, pekla s jeho zástupy, které vás drží dole – a vy vzýváte jméno Páně a pohnete peklem, pohnete zemí, pohnete okolnostmi, změníte to vše ve vítězství... Jen skrze vzývání jména Páně. Sláva Bohu na výsostech!

Ode dnů Seta začal člověk vzývat jméno Hospodinovo. Není to pěkné? Amen. Není řečeno, kdy Jej vzývat přestal... Nicméně chci se s vámi dnes večer přesunout od počátku rovnou na konec.

Adam tedy prohrál. Prohrál kvůli drobnosti. Mohl vyhrát – taková je pravda. Byl stvořen jako jeden člověk, nicméně měl v sobě dvě bytosti. Měl v sobě Adama a Evu. Bůh učinil člověka s lůnem a všemi ženskými orgány v nitru. Muž byl dvojí osobou.

Bůh řekl: „Není dobré člověku býti samotnému.“

A tak provedl první operaci. Otevřel jeho bok, vyňal všechny orgány, které nemohl používat, a vložil je do jiného těla, které učinil. Vyjmul z muže i některé jeho vlastní části. To proto, aby Adamovi celý život scházelo žebro, které vložil do Evy. Vždycky jsem si lámal hlavu nad tím, proč Bůh musel z muže vyjmout žebro, když mohl Evě všechny kosti prostě stvořit. Víte, Bůh chtěl vzít trochu krve muže a vložit ji do ženy. Bylo to možné jen tak, že vyjmul dlouhou kost, kde se tvoří krev. – Mimochodem, studuje tu někdo biologii? Prověřte to. Krev se tvoří v dlouhých kostech, proto vzal jednu z kostí s morkem, ve kterém se tvoří krev, a vložil ji do ženy. A tak měla Eva stejnou krev jako Adam.

Pod největším tlakem jsou vždy ženy. Dábel je nenávidí a snaží se je dostat, aby tak získal celý svět.

Co řekl Adam, když pohlédl poprvé na ženu? Může někdo ta slova připomenout?

Genesis 2,23: „*I řekl Adam: Ted' tato jest kost z kostí mých a tělo z těla mého; tato slouží bude mužatka, nebo z muže vzata jest.*“

Neřekl to snad? Bratře, kdybys četl jen Kralickou bibli a neprověřil si to v původní hebrejštině, věřil bys, že Bůh vyjmul pouhou kost. Adam však řekl, že tělo též – lůno vyšlo také. Ano. Vzal také tělo. Věříte, že je tam jen kost, Bible však říká: „Vyjmul žebro a zakřivené orgány.“ „Zakřivené orgány“ vyjmul a vložil do ženy.

Nicméně pojďme zpět. Říkal jsem vám, proč Adam nemohl zvítězit? Část Adama byla mimo něj. Bible říká, že když milujeme svou ženu, musíme ji milovat přesně takto. Nikdo mě nepřesvědčí, že se nepostavím na odpor v boji na život a na smrt v případě, že je ohrožen život mé ženy. Přesně taková to byla situace. Je to něco, co je součástí každého muže. Nikdy si neberte dívku, jestli ji takhle nemilujete. Jestli má kdokoliv z vás, chlapani, špatné motivy – jestli nemilujete dívku včetně prachu, po kterém kráčí, tak ji raději nechte být. Mějte ji prostě rádi jako příjemného přítele, ale nechte ji být. Neberte si ji, dokud si nejste jisti, že na světě jí není rovno a bude pro vás ženou po zbytek vašeho života. Pak ji budete skutečně ctít. Cokoliv jiného by ji zneuctilo.

Někteří chlapci si myslí, že je jejich dívka příliš hezká na to, aby ji nechali jít, jsou chamtiví, a tak si ji vezmou. Vědí však hluboko v srdci, že po ní netouží tak intenzivně jako Adam po své ženě. Nikdy nepochopíte, čím musel chudák Adam projít, dokud nebudete chtít svou ženu tak jako on. V takovém manželství není pro rozvod místo. Co se týče všech lidí tam venku, ďábel je klame, ničí a trhá křesťanské životy na kusy.

Jestli nemilujete
dívku včetně
prachu, po
kterém kráčí,
tak ji raději
nechte být.

S nabídkou rozvodu u mě ďábel nemá šanci. Lidi, s něčím takovým na mě nemůže přijít! Prostě nemůže, příliš chci svou ženu, než aby mě tím mohl pokoušet. Příliš ji miluji. Kdykoliv se snaží mezi mě a jí dostat nějaká okolnost, tak ta okolnost má se mnou problém.

Velmi bezohledně ji smetu z cesty. Bez ohledu na to, je-li to okolnost nebo jiný člověk. Tak se Adam cítil. Jaká byla okolnost, která vstoupila mezi něj a Evu? On i ona byli živé duše. Ona však jedla a zemřela – zabila sama sebe. Spáchala hřích, a to znamenalo smrt. Pohlédl jí do tváře a poprvé v životě viděl všude smrt. Jeho jedinou nadějí bylo dobrovolně pojíst ovoce.

„Dej mi!“ řekl.

Pojedl, aby byl jako ona. Mezi nimi stála již zeď oddělení a mužovo srdce lkalo, poprvé prožívalo bolest a pláč.

Bůh jim dal zaslíbení. Amen.

Řekl: „Dobrá. Přiměla tě zemřít, přiměje tě také žít.“

Žena tě přiměla zemřít. Bude rodit děti, dokud nezajme ďábla a nezničí jej. Ano. Amen.

Čtete svou Bibli dobře. Žena Anna šla za Bohem a volala: „Dej mi syna! Dej mi syna!“

Víte, neměla zájem mít ho pro sebe. Viděla Izrael v úpadku a nedokázala mu pomoci.

Řekla: „Bože, dej mi muže, který navrátí Izrael zpět.“

Milovaní, čtete svoji Bibli pozorně. Samuel skutečně byl takovým mužem. O nikom takovém se už v Bibli nedočtete, kromě Ježíše Krista. Tak intenzivně byl Samuel pro Boha. Byl v tom tak silný! Jednoho dne

S nabídkou
rozvodu u mě
d'ábel nemá
šanci. Příliš
chci svou ženu.
Příliš ji miluji.

obětoval oběť a nepřítel zaútočil. Lidé s řevem prchali: „Filistínští jdou po nás!“ Ani je nezaznamenal. Prostě pokračoval v obětování. Bouře udeřila z nebe a roztrhala filistínské na kusy. Amen. Ten muž patřil Bohu a Bůh za ním stál tak jako za nikým jiným v Bibli. Halelujah!

A tak žena měla před sebou bitvu a vítězství, které na ni čekalo. Žena se zase vrací a přivádí na svět Ježíše Krista. Halelujah. Když porodila Ježíše, rozdrtila d'ábla.

Pojďme nyní ve svých Bibliích do 1. Korintským do kapitoly 15. Mějme na paměti, že mluvíme o „moci a vládě“. Chvála Pánu!

„Nebo poněvadž skrze člověka smrt, také i skrze člověka vzkříšení z mrtvých.“ (1Kor 15,21)

Protože člověk zapříčinil – tj. lidstvo zapříčinilo – že smrt vstoupila na svět, lidstvo přivede na svět vysvobození. A to jste vy – je to tam.

„Nebo jakož v Adamovi všickni umírají, tak i skrze Krista všickni obživeni budou.“ (1Kor 15,22)

V Adamovi všichni umíráme a v Ježíši Kristu je nám všem dán život. Myslíte, že Ježíš dal život jen křesťanům? Ježíš dal život každé lidské bytosti, která se zrodí na tváři země. Musíte jej jen vzít. Jen jej přijměte, a je váš. On vám jej už dal.

Dle Williamsova překladu Nové smlouvy to zní takto:

„Nebo skrze člověka výsledkem byla smrt, a také skrze člověka bylo výsledkem vzkříšení z mrtvých. Neboť tak jako lidé umírají díky nectnosti našeho původu z Adama, tak také ti všichni, kteří jsou v jednotě s Kristem, budou učiněni znovu živými.“ (1Kor 15,21–22)

Chvála Bohu! Vidíte-li to jasně, začnete také vidět, kde získáme naši vládu a naši moc – skrze Krista Ježíše. Ježíš musí být hlavou proto,

abychom se dostali do oblasti moci a vlády. Kdy už to bude? Zdá se mi, že křesťané jsou bití úplně stejně jako lidé ze světa. Dostáváte to doma, dostáváte to venku na ulici a ve své práci. Jste bití i v církvi. A chyba není svět nebo váš domov, nebo práce či ulice, ale vy. Tam je ten problém. Víte, když jste bití, máte přece listinu svobod od Ježíše Krista, tj. měli

Ježíš dal život
každé lidské
bytosti, která se
zrodí na tváři
země. Musíte jej
jen vzít.

byste chodit s hlavou hrdě vztyčenou a být vítězi. A když říkám vítězi, myslím vítězi ve všem. Nemyslím tím někde prohrát a někde vyhrát.

Šel jsem na zkoušky a nevěděl jsem. Nikdy jsem nečetl, nikdy neslyšel, jak přeložit tuto stať z angličtiny do španělštiny. V životě jsem o tom neslyšel.

Řekl jsem: „Bože, musíš mi teď a tady pomoci.“

Víte, co Bůh udělal? Postavil mi před oči učitele. Měl jsem vizi, viděl jsem učitele, který nahlas mluvil, a já jen zapisoval slova. Udělal jsem zkoušku ze španělštiny na výbornou.

Nemusíte prohrát. Můj kluk dělal zkoušky dvakrát a neudělal je. Neudělal je poprvé, podruhé dopadl ještě hůř a dostal se mezi ty nejhorší ve třídě. Vzkládali jsme na něj ruce a poslali ho po pár dnech, aby napsal testy znova. Jen za pár dnů a měl jedny z nejlepších výsledků ve třídě!

Učitel za ním přišel v údivu a ptal se: „Nerozumím tomu? Jak jsi to udělal?“

Mysleli si, že jsme se dostali k testům a nějak je zfalšovali. Mysleli, že jsme je získali, ukradli nebo něco takového.

Přišel za mnou i Boží služebník a ptal se: „Co se stalo? Cos udělal?“

Říkám mu: „Kdybych ti to vyprávěl, neuvěříš tomu, i když sloužíš Pánu.“

On na to: „Ne, jen mi to řekni!“

Řekl jsem: „Vložili jsme na jeho hlavu ruce, modlili jsme se za ni a věřili Bohu.“

Halelujah! Musíme věřit a mít vládu v duchu.

Bůh řekl: „Po čemkoli toužíš – požádej.“

Měli byste začít nyní. Nečekejte do zítřka či do příštího týdne, začněte nyní. Amen. Cítíte, že vás bolí hlava, poslali jste dopis velkému služebníkově tomu a tomu, aby se za vás modlil. Poslali jste jiný dopis jinému a řekli: „Pošli mi pomazaný oděv.“ Zostuzujete Ježíše. Je-li tu Ježíš, jak je možné, že Boha posíláte pro kousek pomazaného šatu? Neříkám, že nepotřebujete pomoc. Vy ale voláte všechny dobré lidi věřící v Ježíše, kteří jsou okolo, aby přišli na pomoc. A jste-li na místě, kde se vám pomoci nedostává, znovu a znovu posíláte pro pomoc. Takto ale zůstáváte duchovními otroky. Stále jste duchovními otroky.

Chcete, abych vám to ukázal v Bibli? Otočte si do Zjevení 18 – jste pořád duchovními otroky a pravděpodobně ani nevíte, že je to otroctví. Chvála buď Bohu!

Zjevení 18,13: „A kupectví skořice, i vonných věcí, a mastí, i kadidla, i vína, i oleje, i bělí, i pšenice, i dobytka, i ovec, i koní, a vozů, i služebníků, i duší lidských.“

Zde jsou různé věci, s nimiž se obchoduje v církvích. Ty věci mají duchovní význam.

Víno – krev Ježíše Krista

Olej – Duch svatý

Bělená mouka – křesťané

Obilí – křesťané

Ovce, dobytek, koně, vozy....

Otroci....

Duše lidí ...

Duše lidí – to je to, s čím se kupčí. Mnohým z vás budou lidé kázat falešná učení a sladké doktríny, poklepávat vám na rameno příjemným poselstvím, aby vás udrželi v církvi. Když vás tam udrží, dny poběží, a vy nic z toho, co slibovali, nezískáte. Jste nemocní, nepřichází uzdravení, musíte jít k lékaři. Po dvacet sedm let jsme nestrávili ani noc v nemocnici.

Nikdy jsme nebyli u lékaře. Máme tři děti, nyní už dospělé. Vyrostly, aniž by je opečovávali lékaři, tak jako vás, protože věříme Bohu. Někdy onemocníme. Samozřejmě někdy onemocníme, mohli bychom jít k doktorovi. A já neodsuzuji ty, kdo musí k lékaři. Pokud nejste uzdraveni, raději běžte. Vy ale budete uzdraveni! Bible říká, že budete uzdraveni. Dle Bible vám náleží život a energie církve – říká tomu „chléb dětí“ – mám ho dát psům? Tohle řekl Ježíš pohanské ženě. Tím, co říkal, jí připodobnil moc a život, který je v Jeho těle a patří Božímu lidu. Je to váš pokrm – předpokládá se, že se jím budete sytit a bude vás udržovat zdravé. Halelujah!

Byli jsme však oklamáni, víte, musíme být opatrní. Nevím, jestli bych měl říct vše. Jestliže chodím s Pánem a uchýlil bych se od standardu, zanechám ve vás pocit: Uzdravení není pro dnešní dobu. Nebo: Možná můžete být uzdraveni, nebo nemusíte být uzdraveni, a je to vaše chyba, když se za vás pomodlím, a nebudete uzdraveni.“

Něco vám povím: Modlil jsem se za člověka, který byl mrtvý. Ani nevěděl o tom, že se modlím. Než zemřel, byl to ďábel, a přesto vstal. Nebylo to ani v pořádku, protože jako křesťané byste neměli takového člověka křísit z mrtvých, a přesto jsme se prolomili do pekla a vytáhli tohoto ďáblem spoutaného člověka a postavili ho zpět na nohy. Modlili jsme se za lidi, kteří ani nevěděli, co říkáme, a byli uzdraveni. Amen.

Vydal jsem se do nemocnice v Lubbocku v Texasu, k chlapci, který měl prostřelenou hlavu. Jen někomu v restauraci šlápl na palec a ten potrefený se otočil a prostřelil mu hlavu. Neměl naprosto žádnou naději. Ležel v nemocnici zavěšený tváří dolů po mnoho dnů.

Jedna žena – pozor, mluvím o ženě, miluji, když ženy dělají svou práci. Říkám vám, celé město by bylo vzkříšeno kvůli ženám, které nesou evangelium. Jsou ženy, které když zvednou telefon, místo klepů, žvanění a nesmyslných řečí uvolní evangelium. Opravdu jsou to ženy, které nesou tuto zvěst. Pak muži povstanou a vykonají další práci.

Vraťme se však zpět. Srdce té ženy bylo zlomené, zlomené nad tou nespravedlností. Tento chlapec nic neprovedl, a ten muž mu přesto prostřelil hlavu.

Tak mě prosila: „Prosím, běž a modli se za něj.“

Já toho chlapce neznal, ale šel jsem do nemocnice kvůli té ženě.

A tam ležel, tváří dolů.

Nemusíte
přijímat věci,
které se dějí zde,
jako neměnné.
Váš Bůh
neměnný je, to
ano, to ostatní je
odpad.

Zeptal jsem se sestry: „Můžu s ním mluvit?“

Sestra pokývla: „Můžete.“

Myslela si, že jsem nějaký blázen. Ten člověk je pět dní v bezvědomí a já si s ním chci popovídat.

Tak jsem si vlezl dolů pod něj, klekl si na kolena. Ležel obráceně v síťovém lůžku.

Řekl jsem: „Podívej, vím, že mi nedokážeš odpovídat, ale že mě slyšíš. Víš, že mě slyšíš. Jsem ten a ten z Jamajky. Přišel jsem se za tebe modlit a chci, abys s Bohem uzavřel smlouvu.“

Pokračoval jsem: „Žil jsi neužitečný život, a jestli tuhle smlouvu neuzavřeš, zemřeš.“ Řekl jsem: „Chci, abys uzavřel smlouvu a zavázal se Ježíši, že pokud tě nechá žít, budeš Mu sloužit po zbytek svého života. A budeš žít.“

Pomodlil jsem se za něj, vstal a odcházel. Když jsem došel ke dveřím, chlapec řekl: „Díky.“

Nechtěl jsem odejít s otazníkem, s jakoukoliv pochybností. Tak jsem se obrátil a řekl jsem stejné věci znovu, pomodlil se za něj znovu. Tentokrát se jeho rty trásly jako list a řekl: „Díky.“

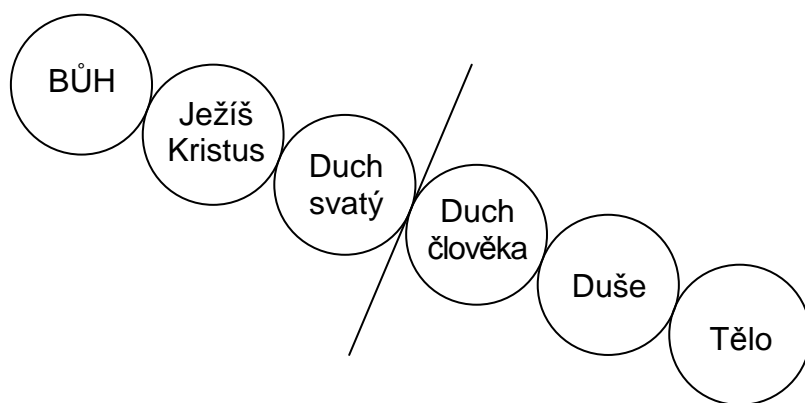
Ten chlapec žije. Je živý, učinil smlouvu s Bohem.

Vyprávím to všechno, protože vám chci říct: Nikdy se nedívejte na vnější okolnosti a nevěřte, že jste biti proto, že věci jsou tady dole zlé – neboť tam nahoře věci nejsou zlé. Halelujah! Nejednáte s tělesnými věcmi, jednáte s duchovními věcmi, které ty přirozené tvoří.

Víte, vy můžete otočit býka. Ano, jednou šel bratr Branham přes pole a zaútočil na něj býk. On jej zastavil v Ježíšově jménu a přikázal mu, aby se vrátil. Býk se otočil a vrátil se zpět. Nemusíte přijímat věci, které

se dějí zde, jako neměnné. Váš Bůh neměnný je, to ano, to ostatní je odpad. To vše, co se děje tady dole, je odpad, nemůže vás to přemoci. Tyto věci nemají schopnost být nad vámi – vy byste měli být nad nimi. Vysvětlím vám proč.

Nahoru nakreslím velkého Boha, nakreslím Boha jako zářivé světlo. Tady pod Bohem je Ježíš Kristus a dále pod Ježíšem je Duch svatý. Dole pod nimi jste vy (duch, duše a tělo).

Podívejme se na to z bodu, kde jsem nakreslil tělo. Říkáte si: „Bože, změň pro mě tuto okolnost. Řítí se na mě lavina, zabije mě! Zničí mě! Změň to! Zastav to okamžitě! Ty jsi Bůh!!“

Víte, co se stane? On řekl: „Dáte snad vy, i když jste tělesní a lidští, dáte dítěti, které vás volá a prosí o něco, hada? Nebo mu dáte kámen, když hyne z nedostatku chleba?“ (Mat 7,9–11, Luk 11,11–13). Vašemu dítěti? – Ne, ne, ne! Proč byste si měli myslet, že by to udělal váš Bůh? Když voláte svého Boha, okamžitě posílá vysvobození. To však přichází v duchu, protože Bůh je Duch. A tak všechny věci, které k vám přicházejí, musí přijít vaším duchem. Halelujah! Bůh tak věci, o které jste prosili, vložil do vašeho ducha. Musel to přece být nejdříve Bůh, který vám položil na mysl, abyste o to žádali. Když prosíte, máte. Neodcházejte se slovy, že jste nedostali, protože lžete svému Bohu. Váš Bůh řekl, že každý, kdo prosí, dostává. (Mat 7,8)

Bůh by vám nikdy nedovolil žádat a nepřijmout. Když tedy dostanete, kde to je? Je to v duchu. Je-li to v duchu, máte blok mezi tělem a duchem. Ten blok se jmenuje duše. Vaše duše je vědomá mysl. Jste si

vědomi všeho okolo vás díky práci vaší mysli, očí a všeho ostatního. Vaše vědomá mysl, váš emoční život, vaše touhy a vůle jsou čtyřmi oblastmi vaší duše, které se musí poddat Duchu, tak aby Duch mohl projít skrz, do fyzické oblasti. Po většině věcí, které chceme, toužíme jen ve svém srdci. Hned další den Bůh někomu přikáže, aby nám to dal. Víme, že jen poprosíme Otce, a zapomeneme to. On to ale nezapomene a pošle, protože nikdy nežádáme o nic, než o věci, s nimiž oslavíme Boha. Chci-li novou propisku, je to proto, že chci pro Boha psát dopisy. Chci-li kolo, budu na něm jezdit za Božím dílem. Když jste vydaní Bohu, nic, co chcete, už není pro vás či pro hřích. Bůh se tak postará o vše, co potřebujete. Halelujah!

Abychom získali tuto vládu, musíme dopustit Duchu, aby vstoupil do naší duše. Zkusme, jestli jsme schopni se modlit modlitbu Páně, první dva verše:

„Otče náš, jenž jsi v nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.“ (Mat 6,9–10)

O co jste právě prosili? Druhá věta: Boží vůle se musí stát na vaší zemi, ve vašem těle a duši, která je zemí, tak jako už je v duchu. Dovolte, abych to trochu osvětlil. Představme si, že jediným významem země by byla ta hlína a prach všude kolem. Já se teď pomodlím a vy mi řekněte, jestli mám pravdu.

„Bože, Otče, ať přijde Tvé království a stane se Tvá vůle s těmi hříšníky tam venku, tak jako je ve Tvém slavném nebi.“

V tom případě by se Bůh obrátil na vás a řekl: „A co s tebou?“

Neměla by se Boží vůle stát nejdříve ve vás, než se stane všude okolo? Jste přece blíž Bohu! Když se modlíte první část modlitby, nejdříve jste míněni vy a pak vše okolo. To je hloubka této modlitby, my však zůstáváme, co se Boha týče, na povrchu. Nejprve se musí stát Boží vůle na „zemi“, tj. v křesťanech. Halelujah! Amen. A pak se Bůh zjeví všem okolo skrze nás.

Když prosíte,
máte.

Neodcházejte se
slovy, že jste
nedostali,
protože lžete
svému Bohu.

„List náš vy jste, napsaný v srdcích našich, kterýž znají a čtou všichni lidé (hříšníci okolo nás).“ (2 Kor 3,2)

Jestli jim Ježíše neukážete, nikdy Jej neuvidí. Vidí vše jen na přirozené rovině a vy jste jediný projev Ježíše v přirozeném. Přemýšleli jste o tom někdy? Boží lid je jediným projevem Ježíše Krista na přirozené rovině. Jen se podívejte, co z Ježíše udělal přirozený člověk. Povšimněte si, že se objevil Jesus Christ Superstar. Všimněte si převrácenosti, kterou to s sebou nese. Neznají Ježíše, proto to dělají. Nemůžeme je za to hanět. Myslí si, že Ježíš je takový. Věří tomu, že Jej prezentují správně.

Boží lid je
jediným
projevem Ježíše
Krista na
přirozené
rovině.

My jsme jediní představitelé Ježíše. Amen. Proto bychom měli ďáblu přikazovat, aby se skrze nás neprojevoval. Musíme být pouze představiteli Ježíše a nenechat ďábla, aby si nás používal. Ďábel raději použije tělo křesťana, než by použil deset hříšníků. A až bude s vámi hotov, ztratíte všechnu energii a život. Dokonce zapomenete i některé pasáže Písma, které jste znávali.

Věděli jste to? Paměť, kterou v Duchu máte, je zbožná paměť. Bible říká, že nám připomene všechny věci. Když Ducha ztratíme, ztratíme i některá Písma, která jsme znávali srdcem.

Chci, abyste počínaje dnešním večerem, všichni, kdo jste tu shromážděni, začali prosit Boha. Když Jej budete žádat, zavřete oči a představte si Boha sedícího na trůnu, jak povolává jednoho z mocných archandělů, Michala či Gabriela, a říká:

„Sestup dolů a dej sestře Washingtonové a sestře té a té, oč mě žádá.“

Sláva Bohu! Amen. Když Mu za to začnete děkovat, víte, co se stane? Ústa vaší duše se doširoka rozevřou. Když to andělé uvidí, vše nám rovnou předají. Když totiž pochybujeme a nevěříme, jsme zavřeni. Jsme zavřeni, když se díváme přirozenýma očima. Sláva buď Bohu na výsostech!

Někteří z nás mají dobré otce. Jestli jste takového neměli, jen si představte, jaký je dobrý otec či matka.

Řekli jste: „Mami, můžu mít to a to?“

Ona na to: „Ano, dám ti to. Dám.“

Jakmile to řekne, jste šťastní. Ať je požehnán Bůh všemohoucí! Bůh chce, abychom byli přesně takoví. Amen. Stane se, jakmile Ho požádáte. Okamžitě povolá svého anděla a pošle jej. Ta věc je okamžitě v duchu. Začněte Jej za to chválit, protože je to vaše. Halelujah! Amen. Díky, Ježíši.

Nejste
Božími syny,
dokud
v synovství
nechodíte.

Je to vaše. A vy začnete být uvolňováni z otroctví, z duchovního otroctví, které vás svazovalo. Budete vysvobozeni od těch, kdo se snažili uzurpovat Ježíšovo místo a tvrdili, že jsou hlavou. Začnete vzhlížet k tomu jedinému – Ježíši. Zavřete tyto dveře a vykročíte s Ním. Halelujah!

Pamatuji si dobře dobu, kdy jsem zápasil na život a na smrt, abych se dostal ze společnosti lidí a utekl se do svého nitra a odpočinul s Ježíšem.

Pak se stanete Božími syny. Nejste Božími syny, dokud v synovství nechodíte. Věděli jste to? Podívejme se do Bible. Do první kapitoly Jana:

„Kteríž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, totiž těm, kteříž věří ve jméno jeho.“ (Jan 1,12)

Přijímáte „exousia“ – pravomoc stát se. Kdybyste byli syny, nedostali byste moc stát se syny. Nejste syn Boží, když přijmete Ježíše. Pouze přijmete moc stát se syny. Je to tak?

Můžete se ptát: „Kdo jsou tedy synové?“

Podívejme se do Římanům 8, do verše 14:

„Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží.“

Díky, Ježíši. Měli jste protivenství, než jste se sem dnes dostali? Dnes se tu musí dít něco nádherného. My jsme zápasili od rána. Volali nám jiní, kteří měli také bitvu. Snažili se za nás modlit a ďábel se je snažil

zadržet. Pro některé z vás musel být zápas jen přijít. Ale poslechli jste Božího ducha.

Pokud neustanete v poslouchání ducha Božího, budete synové Boží. Halelujah!

Co se stane, když tu moc používáte? Stanete se. Ti, kteří chodí v Duchu, jsou synové Boží. Nenásledujete osoby a nerozlišujete osoby. Rozumíte, co tím myslím? Nevidím církve plné Božích synů, ani nevidám ty, které Boží syny vychovávají. Církev vám totiž řekne:

Bože, jsem Tvůj.
Tahle koruna je
Tvoje. Teď mě
prosím veď, jak
ji utratit.

„Snažíš-li se poslouchat Ježíše a neposlechněš nás, jsi zbloudilá ovečka.“

„Nespolupracuješ-li s naším programem, jsi hříšný.“

Je to otroctví – uvádí vás to do zajetí. Ježíš Kristus vás vysvobodil. Nikdo by vás neměl držet jako vězně. Díky, Ježíši.

Teď někomu šlápnu na palec. Pán mi právě něco ukázal. Vezmou Boží slovo, kážou vám Boží slovo a nějak vám je interpretují.

Nejprve řeknou: „Neposlouchej zákon. Nejsi už pod zákonem. Nemusíš poslouchat takový a takový zákon ze Starého zákona.“

Pak to celé otočí a vysvětlí vám, že určitý zákon musíte dodržovat, protože se jim to hodí.

Takže řeknou: „Musíte dávat desátky jako Jákob, desetinu ze svého...“

A taky: „Když je nedáš, jsi hříšník.“

Jak je to možné? Zčistajasna nebyl zákon, jen milost. Byl jsem pod Kristem, a cokoliv mi Kristus řekl, bylo pro mě zákonem. A pak najednou, když dojde na peníze, je na nás vložen zákon? Víte, když dojde na peníze, můžu si tipnout, jaký má kdo příjem podle toho, kde pracuje, na jaké je pozici. Můžu si vytvořit seznam platů, podělit je deseti a říct: „Když na to budu tlačit, dostanu měsíčně tolik a tolik.“

Z tohoto důvodu nemůžu vykázat bratra, který hřeší, protože poctivě platí velké desátky. Platí hodně, tudíž je cenným členem. A proto, běda vám, jestli mu šlápnete na palec...

Zavolá vám biskup: „Ten člověk v současnosti dobře dává tvé církvi. Takovíto lidé mohou platit desátky – takže nedotýkej se bratra toho a toho, je to člověk, který dává nejvíc.“

Zjistíte, že ti nejd'ábelštější lidé platí většinu desátků, aby si udrželi v církvi svou pozici. My však jsme svobodní a koho Syn vysvobodí, je vskutku svobodný. Halelujah! (Jan 8,36)

„Nevcházejte znovu pod otrocké jho,“ říká Bůh všemohoucí.

Díky, Ježíši. Finančně neprosperujete, protože je váš finanční plán před Bohem špatný. Vaše peníze jsou odsvěcené místo zasvěcené. Prostě to nejde. Nechcete Bohu své peníze zasvětit a pak mi říkáte, že neprosperujete. Když dostanete jednu korunu – položte ji před Boha:

„Bože, jsem Tvůj. Tahle koruna je Tvoje. Teď mě prosím veď, jak ji utratit.“

Když jdete d'áblovu míli, ne míli zázraků, ale d'áblovu míli – tím myslím místa, kde nalíčí všechny ty zábavičky, aby vás chytili – mějte Ježíše ve své mysli. Když vidíte něco, co se vám líbí, řekněte:

„Ježíši, chceš, abych tohle měl?“

Důvodem touhy není jednoduše to, že je to pěkné, budu nejlíp oblečená osoba v okolí. Ale měl bych se ptát:

„Je to to, co Ježíš chce?“

„Jsou ty šaty praktické?“

„Je to pro mě dobré? Budu teple oblečený“

Nebudu za to platit plnou cenu jen proto, že to každý nosí. Oni dobře vědí, že nejste moudří, a tak nasadí vysokou cenu na věc, kterou kupuje každý. Ostatní dobré věci dají dozadu do regálu. Proto v zásadě chodím do těch zadních regálů. Chvála všemohoucímu Bohu. Amen.

Nejsme oklamání. Neměli bychom být. Je nám dána veškerá vláda a moc. Chci vám to nyní ukázat v Bibli. Jste-li Božími syny, nalistujte si v Bibli Jana 17. kapitolu. Ježíš se tam modlí:

„Já za ně prosím, ne za svět prosím, ale za ty, kteréž jsi mi dal, nebo tvoji jsou. A všechny věci mé tvé jsou, a tvé mé jsou...“ (Jan 17,9–10)

To je něco, co bych rád, kdybyste vyznali o svých dětech nebo o svém manželovi či manželce. Toto bych chtěl, abyste vyznali o svých penězích, o svém domě či majetku.

Někteří příliš své vlastnictví uctívají. Chci, abyste vydali všechny své peníze. Tak budou zasvěceny Bohu ode dneška navěky. Pokud máte poslední korunu a Bůh vám řekne: „Vzdej se jí,“ dáte ji a budete se cítit velmi šťastní a uvolnění k poslušnosti Pána.

Jan 17,11: *„Již pak více nejsem na světě, ale oni jsou na světě, a já k tobě jdu ...“*

Pamatujte, co jsem vám řekl. Vy jste jediným projevem Ježíše. Ano. Ježíš smiřující svět se sebou je ve vás. Amen.

Jan 17,11 *„... Otče svatý, ostrříhejž jich ve jménu svém, kteréž jsi mi dal, ať by byli jedno jako i my.“*

Verše 12–14: *„Dokudž jsem s nimi byl na světě, já jsem jich ostrříhal ve jménu tvém. Kteréž jsi mi dal, zachoval jsem, a žádný z nich nezahynul, než syn zatracení, aby se Písmo naplnilo. Ale nyní k tobě jdu, a toto mluvím na světě, aby měli radost mou plnou v sobě. Já jsem jim dal slovo tvé, a svět jich nenáviděl; nebo nejsou z světa, jako i já nejsem z světa.“*

Verš 15: *„Neprosímť, abys je vzal z světa...“*

Mnozí lidé očekávají, že budou vytrženi a svět v tomto stavu opustí. My očekáváme, že si nás Bůh použije k vysvobození světa. Vy jste pro svět jedinou nadějí. Kdyby zde nebyl žádný křesťan, byl by tento svět zítra ráno zničen. Ježíš se modlil:

Jan 17,15–18: *„Neprosímť, abys je vzal z světa, ale abys jich zachoval od zlého. Z světať nejsou, jakož i já nejsem z světa. Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest. Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.“*

Slyšeli jste? Tak jako všemohoucí Bůh poslal svého jednorozeného syna na svět. Podívejme se na to. Bůh je v nebi. A rozhodl se poslat Ježíše na svět, aby jej zachránil.

Vězte, že Ježíš Kristus je ve vás a vy jste Jeho zástupci – vy zastavíte jakékoliv dílo, které je mimo řád. Budete žít jako sám Ježíš Kristus.

A Ježíš říká: „Tak jako Tys, Otče, poslal mne – já posílám je.“

Někdo řekne: „To bylo pro Petra, Jakuba a Jana.“

Takový člověk nezná svou Bibli.

Jan 17,20: „*Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne.*“

Jste v tom zahrnuti. Pamatujte: nejde o barvu kůže, o nějakou skupinu. Najednou jste uprostřed toho. Kdykoliv jdete po ulici, jděte s hlavou vztyčenou. Vězte, že Ježíš Kristus je ve vás a vy jste Jeho zástupci – vy zastavíte jakékoliv dílo, které je mimo řád. Budete žít jako sám Ježíš Kristus.

Pojďme do 28. kapitoly Matouše:

„*A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.*“ (Mat 28,18)

Když mluvil Ježíš o moci, tak především používal řecké slovo „exousia“, znamenající „pravomoc, autorita“. Například v Janovi 1,12. Ale v tomto verši v Matouši použil odlišné slovo. Mluvil o „dunamis“. Toto slovo znamená výbušnou moc a sílu (dynamis).

„...*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.*“ (a já vás posílám)

Nyní otočte do Skutků 1.

„*Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země.*“ (Sk 1,8)

Zde Ježíš říká: „Přijmete ‚dunamis‘, výbušnou moc dynamitu.“ To je naše autorita. Království a vláda tohoto světa je v našich rukou.

Rád bych, abychom prošli ještě několik veršů. Otočme si do 2. kapitoly Daniela do verše 44:

„Za dnů pak těch králů vzbudí Bůh nebeský království, kteréž na věky nebude zkaženo, a království to na žádného jiného nespadne, ale ono potře a konec učiní všechněm těm královstvím, samo pak státi bude na věky.“

Navěky. Království Boží rozbije na padrť království světa – tak jako kámen, který byl odlomen z hory bez pomoci rukou a valil se do Baby-lóna, tak roztříští na kousky království světa, pohltí je a přemůže. Pro toto jste povoláni. Naším úkolem je být v pozici Adama, Adam však o vše přišel.

Otočte si zase do kapitoly 7. Daniel 7, verš 18:

„A ujmou království svatých výsostí, kteříž obdržeti mají království až na věky, a až na věky věků.“

Chvála Bohu. Nejdříve musíte obsadit tu část království, kterou je vaše tělo a život. Náš duch, duše a tělo jsou součástí Božího království. Víte o tom? Dokončeme nyní Daniela a pak se podíváme do Lukáše. Potvrdím vám tuto věc z Lukáše.

Daniel 7,27: *„Království pak i panství, a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí; jehož království bude království věčné, a všickni páni jemu sloužiti a jeho poslouchati budou.“*

Komu že bude dáno? Svatým Nejvyššího. Teď pojďme do Lukáše do 17. kapitoly.

Verš 20: *„Otázán pak jsa od zákoníků, kdy přijde království Boží, odpověděl jim a řekl: Nepřijdeť království Boží patrně.“*

Jinými slovy, nebudete je moci vidět přirozenýma očima.

Verš 21: *„Aniž řeknou: Aj, tuto, aneb aj, tamto. Nebo aj, království Boží jestiť mezi vámi.“* (nebo „ve vás“ – dle orig.)

Kde se tedy království zjeví nejdříve? Ve vás. Modlíváme se: „Přijď království tvé.“ Bůh začal kralovat: v duchu, v duši, v těle. Započal tím, že vložil krev do vaší duše, neboť krev je život. Byli jste mrtví. Vzal krev, dal vám injekci života, a vy jste ožili. Ožili jste a začali žádat víc života.

On vkládá do vašeho ducha svého Ducha svatého. Váš duch se díky Duchu svatému stává dokonalým. Pak přichází Kristus do vaší duše a zmocňuje se a roste, tak jako plod roste v lůně matky. Ano, když Kristus vychází, pak vzkříšení z vaší duše vzkřísí veškeré stvoření kolem vás. To vše vám mohu ukázat ve vaší Bibli.

Cokoliv je
Boží, má řád,
a cokoliv není
z Boha, je
mimo Boží
řád.

Tímto způsobem ve vás povstává Kristus.

Vláda a království nám tedy náleží, ale jsme okrádáni ďáblem. Vše to říkám, abych vás naučil být za všech okolností nad věcí. Nad každou nemocí i každým ďáblem, od této chvíle navěky. Víte, co je náš problém? Téměř tomu nebudete schopni věřit, až vám to řeknu. Jsme rozdělení. Jsme rozdělení církvemi a denominacemi. Žádná církev by neměla být schopna oddělit vás od bratří, ať jste kdekoliv. Nezajímá mě, do jaké církve chodíte, pokud tam máte bratry, s nimiž se můžete setkat a naplníte tak, to co Pán řekl: „Když se sejdete, budu uprostřed vás.“ Říkám vám, budeme muset vykročit nyní, stanou se věci, které nás rozhýbou. Pro některé ale bude už pozdě.

Bůh mi řekl: „*Mající způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce, a od takových se odvracuj.*“ (2Tim 3,5)

Vím, že mnozí z nás se od nich neodvrátí, ale budeme se víc a víc zapojovat, usilovat o pozice v církevním systému, ten je však mrtev. Věřte mi, od letniční církve zpět. Byl jsem letniční služebník mnoho let. Vídám lidi skákat a křičet, skáče a křičí v nich ďábel. Napomenu ďábla a Bůh je srazí na zem a posvětlí je. Pak vstanou a prchnou – přijmou ďábla zpět a utečou z církve. Lidé jsou naplňováni ďáblem přímo v letničním hnutí a přitom říkají, že jsou naplněni Duchem svatým. Všimněte si v církvi lidí, kteří přinášejí svár, běhající se zprávami z místa na místo a ničící lidi. Znáám některé služebníky, kteří nedokáží mluvit pravdu ani minutu. Vše, co řeknou, je lež, lež, lež. Jsem zoufalý a ptám se: „Bože, co se to stalo?“ Mají špatného ducha. Protože lid nechodí s Pánem, dochází ke svárům, směšování všeho a jde to dál a dál. Když chodíte s Ježíšem,

kdokoliv, kdo s Ním chodí také, je s vámi jedno, bez ohledu na to, s kým se schází či chodí do církve. Nezáleží na tom. Najdete jednotu.

Každý, i církve, se snaží získat tuto církev pro sebe. Ano. Snaží se vás získat do své církve. Pravdou je, že každý může navštěvovat všechna místa uctívání, kde se mluví pravda a přijmout své požehnání. Nevěřím

Toužím vidět
lid, který
plyne, vedený
Bohem
v Duchu.

v „chodiče po církvích“, takoví byste neměli být. Věřím však, že potřebujete získat život, když jej Bůh pošle. Protože jsou církve rozděleny na denominace, nedopouští příchod apoštolů, proroků či učitelů, které Pán posílá. V takové církvi nemůžete učit, dokud s ní nepodepíšete smlouvu. Ale vás poslal Bůh.

Takže lide Boží: „*Nebo ovce mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne.*“ (Jan 10,27)

Toto říká Bůh. Dokud budu naživu, neuvidíte, že bych založil nějakou církev. Neuvidíte, že bych cokoliv takového dělal, protože já už součástí církve jsem. Každý z vás, kteří patříte Ježíši, už součástí církve je. To, že jste přišli sem uctívat Pána, nás činí součástí shromáždění církve. Pokud nás Bůh povede, můžeme se sejít kdekoliv jinde. Chvála Pánu. Musíme se však scházet, abychom procvičovali dary Ducha a plynuli v nich i v moci Ducha. Jestli církev neplyne v darech a není pod mocí vlády, která je shůry – pak je ta vláda zemská a vypadá to takto:

„Ticho, sestro. Už nechceme, abys pokračovala. Ticho!“

Jeden večer jsem byl na bohoslužbách, kde jedna žena mluvila v jazycích. Vstal jakýsi muž a řekl:

„Sedni si! Zavři tomu duchu ústa!“

Musíme plynout v Božím řádu. Cokoliv je Boží, má řád, a cokoliv není z Boha, je mimo Boží řád. Jinými slovy, nezáleží na tom, jak perfektní máte řád, pokud není z Boha, jste před Božím duchem mimo řád. Halelujah! Nejhorší chaos je chaos, který má jakýsi řád. Chaos, který má řád, je totiž vzpoura. Vidíte-li lidi, jak pochodují po ulicích (raz dva, raz dva,...) je to řád, který je chaosem. Vypadá to velmi spořádaně, má to řád

a hlavu, ale ne Boha. Víte, toužím vidět lid, který plyne, vedený Bohem v Duchu. Tohle chci lidé vidět, že děláte. Proto pracuji. Nezáskám odměnu od vás či někoho na zemi, vím však, kdo mě poslal. To je důvod, proč jsem tady a hledám Boží lid. Můžu kamkoliv přijít a kázat Boží slovo a všechen Boží lid mi bude naslouchat. Ti, kdo nejsou z Boha, naslouchat nebudou. Halelujah!

Poslouchejte mě, poslouchejte Boží slovo. Pojďme zase do Zjevení. Ukážu vám vysvobození církve. Podívejte se do 12. kapitoly Zjevení a dovolte, abych vám to, zatímco budu citovat, přeložil. Zde se říká:

Zjevení 12,7: „I stal se boj na nebi...“

Jinými slovy: I stal se boj v duchu, duši a těle člověka. Tak se jmenuje místo Božího přebývání – nebe. Rozumíte mi? Kde je Ježíš, tam je nebe. Je Ježíš ve vás? Pak jste nebe. Je to jediné nebe, kde je válka. Tam nahoře, kde přebývá Bůh, žádná válka není. A tak se toto odkazuje na ducha, duši a tělo člověka.

Zjevení 12,7–8: „I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho, ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.“

Aniž je nalezeno více jejich (d'ábla) místo v lidském duchu, duši a těle.

Verš 9: „I svržen jest drak ten veliký, had starý, jenž slove d'ábel a satanáš, kterýž svodí všecken okršlek světa; svržen jest, pravím, na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou...“

Byl svržen do přirozeného, tělesného člověka. Jeden je nazýván nebem, druhý zemí.

Zjevení 12,10: „A uslyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: ...“

A uslyšel jsem hlas veliký, říkající v duchu, duši a těle člověka:

„... Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí.“

Mám-li o tobě, sestro, svědectví, že jsi pravé Boží dítě, a pak jdu po ulici a vidím tě, jak někoho proklínáš, nevěřím tomu, co slyším, věřím

tomu, co vím. Věřím, že se tě ďábel v tu chvíli zmocnil a použil tě a obvinil tě, takže každý, kdo jde kolem, se podívá a řekne: to není vůbec žádný křesťan.

Duchové se nestarají o to, co řeknete svými ústy. Ale když žijete život, bojí se vás.

Ďábel tě obviní. Ďábel se manifestuje skrze člověka, a když je hotov, sdělí ostatním, že nejste z Boha. Já to ale vím! Zním vaše svědectví a vím, že jste z Boha. Ďábel mi tedy nemůže o vás nic namluvit, když vás znám. Dejme tomu, že přijdete a useknete mi hlavu – nevěřil bych tomu, že nejste z Boha, protože vím, že ďábel si umí použít člověka, pokud si nedává velký pozor. Amen.

Víte, jak jsem na to přišel? Tak, že jsem si nedával dostatečný pozor. Učíme se zkušeností. Ze zkušenosti vím, že jsem do té míry z Boha dnes večer, jako jsem byl tehdy, jenže jsem to správně neprojevoval. Chcete být dobří. Ale tehdy jste nebyli dobří, protože se vás ďábel na chvíli zmocnil. Nicméně jste se srovnali a zase jste tady. Chvála Bohu.

Takže, taková je situace. A někdo se ptá: „Jak to dokázali? Jak nad ním zvítězili? Jak ze sebe vypudili ďábla?“

Zjevení 12,11: „Ale oni zvítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duši svých až do smrti.“

O jakém, myslíte, slově svědectví mluví? O tom, když vyskočíte na shromáždění a vyznáte: „Díky, Bože, Ježíši, žes mě kdysi spasil!“? Není to svědectví, které vyznáváte, to mluvíte o Ježíši. Když povstanete a mluvíte o Ježíši, vyprávíte, co Ježíš udělal. My však chceme slyšet, co děláte vy. Chceme vidět, jak žijete život k slávě Krista. To je vaše svědectví.

Tímto svědectvím přemůžete ďábla. Když totiž začnete zářit jako jasné světlo, andělé Boží sestoupí a pomohou vám. To je vám ke svědectví. Není pak vaše svědectví z vás – jinými slovy nemluvíte o sobě – ale je to duch Boží, který o vás dosvědčuje: „Toto je můj milovaný syn, v němž jsem velmi potěšen.“

Jak Gabriel věděl, že je Daniel velmi milovaný Bohem? Jak to anděl poznal? Obdržel od Boha o Danielovi svědectví. Chci, ať to radši taky víte – ať počítáte s tím, že vás nebeské zástupy docela znají. Peklo vás zná také. Ano.

Jednou přišel ďábel k mojí ženě a řekl: „Vyříd' svému muži, že tentokrát nevyhraje.“

Věděl, že obvykle vyhrávám. Amen. Raději tedy věřte, že zvítězíte životem, který žijete. Světlem, které zjevujete. Duchové se nestarají o to, co řeknete svými ústy. Když byste mluvili všechny ty hezké řečičky a žili špatně, jen se vám vysmějí. Když vás slyší svědčit, řeknou: „Chvála Pánu.“ Na to čekají. Chtějí, abyste svědčili, když nejste schopni takto žít. Ale když žijete život, bojí se vás. Vaše svědectví je na jiné rovině. Boží sláva z vás září, a oni před vámi nemohou obstát. Amen.

Díky Ježíši. To je to vítězství, vaše víra, která přemáhá svět. (1Jan 5,4) Ježíš řekl: „...*Doufejtež, jáť jsem přemohl svět.*“ Amen. (Jan 16,33) Nebojte se, je dokonáno. Vítězství je v oblasti ducha, můžete se tam natáhnout a zmocnit se ho. Tuto věc bych vám chtěl ještě vysvětlit, než skončím.

Jak jste získali spasení, které máte? Bylo darováno ještě před vaším narozením. Jinými slovy, Ježíš před dvěma tisíci lety zemřel za vaše hříchy, bylo to před vaším narozením. Vidíte, vy jste to dostali v momentě, kdy jste to přijali. Bylo vám to dáno před dávnou dobou a máte to od chvíle, kdy jste s tím souhlasili a přijali. Duch svatý – jak jste Jej získali? Získali jste Jej, když jste s tím souhlasili a přijali Ho. Byl k dispozici celou dobu. Získáte, když uvěříte a přijmete skrze vítězíci milost.

Musíte si uvědomit, že nejste sami, když jdete po ulici. Boží nebeské zástupy jdou s vámi, aby vám dnes daly vítězství. Žádná okolnost vás dnes neporazí. Halelujah! Chvála Bohu na výsostech.

Takže synové Boží, v 8. kapitole Římanům v 19. a 21. verši je o vás řečeno, že všechno stvoření lká a sténá a očekává, až zvítězíte, aby mohlo

Církev je
těhotná –
nosí v lůně
Ježíše.

znovu žít. Ptáci, rostliny, zvířata jsou poddána porušení a čekají adopci, vykoupení těla. Halelujah!

Víte, když jste naplněni Duchem, váš duch je už vykoupený. Pak je na řadě duše. Jakmile bude vykoupěna duše, pak jen promluvte slovo a vysvobodte tělo z porušení. Nezemřeme. Někteří z nás ano, ale někteří ne, protože jsme jen kousek od příchodu Pána Ježíše Krista do lidské duše. Slyšíte mě?

Právě nyní přichází Kristus do vás. Už je ve vás, ale stává se větším a větším. Toto vše se vám děje už v tomto životě – on roste a vy se zmenšujete. On musí růst a vy se menšit. Sláva! Halelujah! Jakmile se ve vás zjeví Kristus, pak i vy se zjevíte.

Tento princip se Ježíš snažil vysvětlit Marii. Řekl: „Marie, já vzkřím, ale nemusí to být až poslední den. Já jsem vzkříšení. (Jan 11,25)

Když se chlubíme, že máme Ježíše, co vlastně máme? Máme v sobě vzkříšení. A ono roste. Halelujah!

Pavel pohlédl na bratří a řekl: „Zase spolu s vám rodím, aby Kristus zformován byl ve vás.“ Tak jako je plod zformován v lůně ženy a je větší a větší a větší, dokud nevyjde ven. To je to, co máme na mysli – církev je těhotná – nosí v lůně Ježíše.

Přestaňte se bát a strachovat o sebe, o situaci církve. Přestaňte se starat o věci, které provozují jinde, to je Babylon, protože lid ducha Božího jej už dávno přestal následovat. Všechny církve následují katolickou církev, následují Babylon. Utíkejte jako o život – obraťte se a následujte Ježíše Krista. Halelujah!